

ANTIGONÉ-FELADAT 9. D OSZTÁLY

A FELADAT LEÍRÁSA

Egy családi hetilap tanácsadó rovatában jelent meg az alábbi olvasói levél. Te mit tanácsolnál a szülőknek? Írd meg a rovatvezető helyett a választ!

Tisztelt Tanácsadó!

Nagy bajban vagyunk az utóbbi időben. Kérem, segítsenek! A fiunk már lassan felnőtt fiatalember, s mégsem tudja belátni, hogy mi – tapasztaltabbak lévén – helyes irányba akarjuk terelni az életét. Hogy mentjük meg egy olyan lánytól, aki nem illik hozzá? Aki deviáns magatartásával, rendbontó nézeteivel veszélyezteti gyermekünk ígéretes jövőjét? Hogyan tudnánk meggyőzni szerelemtől elvakult fiunkat arról, hogy nem lesz boldog egy olyan nő oldalán, akiből hiányzik például az idősebbek tisztelete? Várjuk mielőbbi választát „Kétségbeesett szülők” jellegére.

Az Antigonének az évszázadok során számtalan értelmezése született, hogy kit tekinthetünk a tragédia hőségnek, főszereplőjének, illetve kinek a konfliktusa áll a mű középpontjában.

Válaszd ki azt az értelmezést, amelyikkel legkevésbé vagy egyáltalán nem értesz egyet! Írd meg egy 10–15 soros levélben, hogy szerinted miért nem állja meg a helyét ez az elképzelés!

(1) Az Antigonében a két egyenértékű igazság (az államé és a családé) szükségképpen kizárja egymást, s csak képviselőik pusztulása árán jöhet létre valamiféle magasabb rendű egyensúly. Ennek az értelmezésnek egyik régebben népszerű változata mindkét hőst bűnösnek, törvényszegőnek fogja fel: fizikai, illetve lelki megsemmisülésüket pedig jogos büntetésnek látja, amely mintegy feltétele a világrend helyreállításának. Az – az egyébként igen vitatható – tragikumfelfogás, amely a hős elbukását jogos és szükségszerű büntetésnek látja, szívesen hangsúlyozza Kreón és Antigoné jellemének rokonságát: mindkettejük hajthatatlanságát, elvakultságát, „mértékvesztését”, hübrisztét.

(2) Kreón az új törvénnyel megbontotta a világ megszokott rendjét. Antigoné nagyon magasra teszi az erkölcsi tisztesség mércéjét. Nem képes, nem akar olyan világban élni, amely törvénytelenégeken, zsarnokságon alapszik.

(3) A királylány feláldozza magát testvééréért, illetve annak érdekében, hogy az istenek törvénye a világban továbbra is érvényesülhessen. Halála szükségszerű áldozat, e nélkül ugyanis – ahogyan azt a kar, Iszméné, az őr vagy akár Haimón viselkedéséből láthatjuk – az emberek elfogadnák Kreónnak az istenek törvényén taposó rendjét.

(4) Antigoné az istenek ellen követ el bűnt, amikor helyettük magára vállalja az isteni törvény jegyében való cselekvést. Szent örületben elkövetett tette ilyen értelemben határátlépés. Egy pillanatra – utolsó szavaiban – benne is felmerül, hogy talán nem volt joga az istenek helyett az istengyalázó tett helyrehozására. Istenektől elhagyott magánya erre utalhat – hiszen halála előtt nem kap egyetértésre utaló jelet néma „megbízótól”. Hölderlin (1770–1843), a nagy német költő az istenek kihívóját, provokálóját látja Antigonében.

(5) Antigoné önmaga ellen követ el bűnt, amikor a hosszabb túlvilági boldogság érdekében megfosztja magát e világi élete beteljesítésétől, az asszonyként, anyaként megvalósítható élettől. Azért kényszerül a Hádész egyoldalú és „mértéktelen” képviselőjére, mert Kreón ellenkező irányú egyoldalúságát ellensúlyoznia kell.

(6) Van, aki a királyt tekintette a tragédia igazi hőségének. Egyrészt azért, mert Kreón a dráma legtöbbet színen lévő, legtöbbet beszélő szereplője. S azért is, mert ő szenved el a drámai sorsfordulatot: a darab kezdetének fényes pálya előtt álló győztes uralkodójából élőhalott, „semminél semmibb” „céltalan ember” válik a mű végére. Ő az, akinek a fordulat során – a tragikus hősökre jellemző – felismerés az osztályrészéül jut. Kreón megváltozik a dráma során: belátja, hogy az állam igazsága nem állítható szembe az isteni törvénnyel, a szent szokásokkal.

Kezdd így a levelet:

Tisztelt Uram!

A napokban olvastam a Dramológia című folyóirat 2021. április 6-i számában megjelent írását Szophoklész Antigoné című drámájáról.

(...)

Remélem, sikerült meggyőzőnöm Önt.

Tisztelettel:

HAMPL GERGŐ MEGOLDÁSA

Válasz: A „kétségbeesett szülők” jelisére

Tisztelt Szülők!

Gyermekük ebben az életkorban nagyon könnyen befolyásolható, jobban hallgat a barátaira, mint a szülőkre. Azt gondolja, hogy amit a szülők mondanak, az csak rossz lehet számára.

Ezért azt javaslom, hogy ne tiltsák el a lánytól, mert az jobban meg fogja őt viselni, hiszen a szerelmet nem lehet befolyásolni. Véleményem szerint hívják el magukhoz a lányt, hogy jobban megismerhessék őt. Próbálják megérteni, vajon miért viselkedhet úgy, ahogy az nem elvárható tőle. Éreztessék vele azt, hogy maguk nincsenek a kapcsolatuk ellen. Szerintem fontos, hogy a lány megértse, hogy önök jót akarnak a gyermeküknek, ezzel azt szeretnék, hogy ő boldog legyen a jövő folyamán, de ehhez biztos alapokat kell teremteni saját maga számára.

Kérem, minél előbb beszéljenek a gyermekükkel, a kapcsolatuk, és a fiuk érdekeiért.